

Niêm vui mùa Giáng Sinh

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Chúa Nhật, 27 Tháng 12 Năm 2009 22:23

Năm nay tôi lại được sống giữa các anh tuy tập trung trong những ngày lễ Giáng Sinh, một khung cảnh giúp cho những ngày lễ hội đoàn tụ với gia đình trở thành đầm ấm và thiêng liêng hơn.

Những người quý và không yêu màu tuyết trắng thì sẽ không ai muốn phải lái xe đi tìm địa chỉ trong lúc tuyết lỏng ngập phố phường phải tìm địa xu hướng mới mẻ trong một thành phố lạ.

Trước đây 10 năm người phải lái xe tìm phi trường Chicago tìm một khách sạn ở trung tâm thành phố, thì công việc sẽ nhiều khó khăn. Chúng ta sẽ phải hỏi người và ghi lại đường đi như thế nào. Nên có cái bản đồ chỉ dẫn. Tuy nhiên các ngã rẽ sẽ phải nhìn kỹ bản đồ tên đường (nếu bạn tên bạn tuyết rơi bao phủ) và phải tính trước người cần rẽ quẹo về phía nào, thì lái xe ngược về bên đó trước. Phải tránh quẹo gót, nhất là khi đường phố tuyết trắng trơn trượt.

Những năm nay công việc lái xe không phức tạp và một chiếc xe hơi trước kia. Vì trong xe đã có cái máy GPS dùng với tính chất đường. Chiếc cần bấm cái địa chỉ nào mình muốn đưa vào máy, nó sẽ dẫn đường cho mình, từng bước một, bản đồ hình vẽ bản đồ hiển trên màn hình, và bản đồ nói. Máy còn báo cho mình biết phải đi sát bên phải hay bên trái trước khi đến chỗ quẹo.

Dùng thói quen lâu nay khi cần đi tìm địa chỉ để tìm những nơi mình cần biết, chúng ta sẽ thấy

Việc sử dụng máy GPS có thể giúp người lái xe tiết kiệm được nhiều thời giờ. Trước đây còn phải thăm dò đường, ghi chép và vẽ bản đồ, rồi tìm được tên đường, đi đến nơi cần mua đồ, vân vân, bây giờ không còn nữa. Lái xe trong mùa tết tìm mua khách sạn ở gần trung tâm thành phố với nhu cầu mua sắm chi tiêu, cái máy GPS có thể giúp mình giảm được nỗi sợ hãi tìm kiếm. Thông thường trong một ngày có vài chục triệu người tiết kiệm được nhiều giờ nếu đi mua sắm, thì cộng xã hội sẽ có được rất nhiều giờ để làm việc khác, thay vì dùng để đi tìm đường. Một triệu giờ làm việc của một quốc gia này sẽ tạo ra biết bao nhiêu của cải!

Vài chục năm trước đây, ít người dùng những cái “máy lãnh đạo” tài xế này. Nếu có bán thì giá cũng quá mắc. Bây giờ, giá hàng xuất trung bình chỉ còn vài trăm đô la. Kỹ thuật cần bản đồ cho máy GPS thì đã có từ mấy chục năm trước, nhưng người ta chỉ dùng trong những công việc “trên đường đi,” như là để định vị trí của những hàng hóa trên, những máy bay hay tàu thủy và tất nhiên là đường.

Quản trị là người người ta sử dụng các kỹ thuật mới này sớm nhất, vì họ có ngân sách lớn dành cho việc nghiên cứu, nên sàng lọc và tiếp nhận những cái máy đầu tiên. Những kỹ thuật mà chúng ta dùng hàng ngày hiện nay, như vào Internet, gửi email, vân vân, đã có từ lâu, được Bộ Quốc Phòng Mỹ khai phá sử dụng trước, hàng chục năm trước khi giảm được phí tổn sản xuất để bán cho công chúng. Nếu không có hệ thống sử dụng Internet đã phát triển thì việc sử dụng các máy GPS cũng không phổ biến được. Nhưng các nhà kinh doanh dám thử “thông qua mô hình hóa” các kỹ thuật tân tiến đó cho người dân bình thường sử dụng, cho nên xã hội mới tiến bộ được. Đó là một “chìa khóa” tạo ra phép lạ của hệ thống kinh tế tự do.

Kính nghiêm sử dụng máy GPS khiến tôi nhớ đến một câu hỏi được nghe trước đây ba chục năm. Một ông chú vốn đã làm công việc cao cấp ở Bộ Kinh Tế Việt Nam trong mấy chục năm, khi qua sông Mỹ, có vấn đề thắc mắc: Làm sao mà người Mỹ sản xuất được nó chỉ với mỗi mỗi được? Một ngày các công nhân họ tạo ra bao nhiêu thứ, cung cấp cho tất cả mọi nhu cầu của người tiêu thụ. Số tiền lúc các nhu cầu được đáp ứng thì sẽ mất đi, thì sản xuất thêm nữa sẽ bán cho ai? Nhà sản xuất sẽ phải đóng cửa, nhân viên sẽ bỏ nhà đi, họ thất nghiệp sẽ không có tiền tiêu, nhiều xí nghiệp khác sẽ phải đóng cửa theo vì không bán được hàng! Còn như thế thì kinh tế tự do sẽ bị khủng hoảng mãi mãi không bao giờ hết! Ngay bây giờ, có lo kinh tế chỉ y được chỉ vì các nhà tự do “bỏ ra” những nhu cầu gì tạo, bằng phương pháp quảng cáo, kêu gọi cho người ta thêm mua hàng mà thôi!

Tất cả mọi lo lắng trên đời trên mặt giấy thì thật là có lúc “mọi nhu cầu của mọi người sẽ được thỏa mãn.” Đây là một điều đáng nghĩ!

Trước đây 20 năm chúng ta khó tưởng tượng được là có ngày trong văn phòng nào cũng phải đặt một cái máy vi tính, thậm chí các phòng thí nghiệm cũng dùng máy vi tính, trong một cái máy hút bụi cũng có bộ phận vi tính. Trước đây 10 năm khó tưởng tượng rằng người lái xe có máy GPS tìm đường! Trước đây 5 năm khó nghĩ ra là các bà 80 tuổi cũng thạo cho nhau dùng email!

Tất cả đều là nhu cầu có thể, chứ không phải do ai tạo ra bằng quẻ ngáo khêu gợi! Cuộc “cách mạng tin học” đã tạo ra các hoạt động dùng Internet, riêng phát minh này đã tạo ra một “nền kinh tế” trị giá một ngàn tỷ đô la. Trước đây 40 năm, bao nhiêu người thông minh xuất chúng lo “tiên đoán” thế giới loài người sẽ sống thế nào, họ sinh ra cả một ngành nghiên cứu gọi là “tương lai học.” Nhưng lúc đó không ai đoán trước được trong đời sống kinh tế sẽ có một ngàn tỷ đô la chi tiêu vào những thứ sản phẩm gọi là Internet!

Những biến đổi lớn nhất trong đời sống phần lớn do các nhà kinh doanh xuất chúng trong khi đi tìm thêm lợi nhuận, chứ không phải do nhà nước nào hoạch định ra. Trước đây 40 năm khi các công ty lớn như IBM chế tạo ra các sản phẩm computer, những máy vi tính lớn đặt chật một căn phòng, thì chính phủ Nhật Bản mời các chuyên gia tham gia hợp tác nghiên cứu chế tạo ra loại computer thu nhỏ “thủ hộp”, “thủ năm” để vượt qua các công ty Mỹ. Nhưng không một chính phủ nào hay một đời công ty nào đoán trước được cuộc cách mạng tin học với những chiếc máy nhỏ đặt trên bàn gọi là PC.

Sức mạnh của kinh tế thế giới là do hàng triệu người tìm cách thỏa mãn nhu cầu của nhân loại, khi loài người đóng vai người tiêu thụ. Hiện nay, nhiều người đã báo động dân Mỹ rằng nếu họ không chuyển nhanh thì trong vòng mười năm tới nước Mỹ sẽ bị thế giới qua mặt trong những lãnh vực gọi là “kinh tế số”, trong đó có những phương pháp tạo ra năng lượng sạch. Nhưng ngay bây giờ các doanh nhân Mỹ đã bắt đầu chuyển về phía đó rồi, đặc biệt là ở tiểu bang California.

Tháng trước, tuần báo TIME dành một chỗ để đề cập tương lai kinh tế tại tiểu bang California, nơi chính quyền đang lo phá sản vì khiếm hụt ngân sách. Trong khi các nhà chính trị đi tìm cách thoát khỏi cảnh lúng túng do chính họ gây ra, thì giới kinh doanh tiên phong ở tiểu bang này đã bắt đầu bỏ tiền cho rất nhiều dự án nghiên cứu và sản xuất trong những ngành kinh tế tương lai. Hiện nay số tiền đầu tư ở California cho lãnh vực năng lượng mặt trời và những nguồn năng lượng mới thay thế dầu lửa và than đá đang dồn đổ ồ ạt. Những doanh nhân đã thành công trong cuộc cách mạng tin học trước đây 20, 30 năm, hiện giờ đang bỏ tiền đi tìm cách kiếm và sản xuất năng lượng sạch: Cisco, Amazon, Google, vân vân. Xưa kia, một công ty mới lập như Google chỉ cần 25 triệu tiền vốn khởi công là hy vọng có ngày bắt đầu vượt lên phía trước, để sau cùng ra trước công chúng thì trị giá bán, năm tỷ đô la. Bây giờ muốn

bỏ vào các kỹ thuật sách thì còn gặp nhiều sự tiến bộ. Nhưng, tiếp tục lại có thể gọi là sự tùy tiện vào những sáng chế, phát minh và năng lực sáng tạo. Những hoạt động trong ngành này sẽ tạo ra một nền kinh tế trị giá 6 ngàn tỷ đô la, gấp 6 lần giá trị của các hoạt động về Internet bây giờ. Mà những nhu cầu và kỹ thuật sách, năng lực sáng tạo, là có thật, nếu không gặp phát triển thì còn nhân loại sẽ gặp nguy. Ai đáp ứng được nhu cầu đó sẽ được thế giới tiếp nhận, thành những Bill Gates tiếp theo.

Trước kia quân máy quân sự Mỹ đã làm cái nồi nấu những kỹ thuật mới trước khi được thế giới mới hóa. Ngày nay người ta lại, chính quân đội Mỹ đang đi tìm các sản phẩm thông dụng trong thế giới tiêu thụ để chính họ tiêu thụ hàng loạt. Mới ngày qua Mỹ dùng một triệu ga lỏng xăng dầu ở Afghanistan, một triệu khác ở Iraq. Theo tính toán của Bộ Quốc Phòng Anh thì một lít xăng dùng để một triệu người tiêu thụ thì chỉ cần một lít xăng khác để đem nó đi tiêu thụ! Bây giờ Bộ Quốc Phòng Mỹ đang mua các “máy phát điện” không dùng dầu, xăng. Một triệu đoàn 500 người thì ra một ngày một triệu rác. Nếu dùng cách biến những rác rưởi đó thành điện thì sẽ sản xuất được 64 kilowatts, để điện cho một ban chầu hy vọng đoàn sẽ sống.

Một công ty mang tên Better Place mới ra đời năm 2007 ở California và vì vậy nên có ngày xe chạy điện sẽ thay thế xe hơi chạy bằng xăng, công ty này sẽ bán các bình điện, mà các “trạm điện” thay thế các trạm xăng để “chạy” bình hoặc thay bình mới. Vì vậy nên đó còn quá xa vời? Hiện nay công ty này đã bắt đầu bán bình điện cho công ty xe hơi Renault-Nissan; và các chính phủ Israel và Đan Mạch đã đồng ý để họ mua một hệ thống trạm điện vào năm 2011.

Bên cạnh các hoạt động phát triển năng lực sáng tạo, một ngành công nghiệp tiếp theo lại khác đang phát triển tại California, tại San Jose xung quanh San Diego, là kỹ thuật y khoa dùng các khám phá sinh học để chữa bệnh. Trong quý thứ ba năm 2009 Mỹ đã có hơn 900 triệu Mỹ kim mua “đầu tư” vào kỹ thuật y khoa so với 860 tỷ trong năm 2008 sáng tạo. Đó là loại vốn đầu tư mạo hiểm, một lần mua rồi thua, mà hệ thống kinh tế kiểu Mỹ thì hành hành như Nhốt Bò vào chuồng Ấu Châu.

Hiện nay kinh tế thế giới đang tiếp tục biến đổi ra khỏi cuộc khủng hoảng bắt đầu năm 2007, tuy nhiên còn nhiều bất ổn nên sự di chuyển ra mắt chậm chạp. Chúng ta không hy vọng năm 2009 kinh tế Mỹ sẽ lên nhanh chóng. Những điều đáng mừng là ngay trong lúc kinh tế còn đang xuống thì ngay bên cạnh chúng ta vẫn có những ngành kinh doanh mới đang chu chuyển và xuất hiện để thỏa mãn những nhu cầu mới của loài người trong vòng một thế kỷ nữa. Loài người sẽ dùng một xăng dầu, một than đá, nhưng có những nguồn năng lực mới và hệ thống truyền điện sẽ được cải thiện để không phí phạm nữa. Loài người sẽ có những phương pháp chữa bệnh mới, và hy vọng nhiều thế hệ tiếp theo nay không cần đến sự có cách đi ngược lại. Khi một người được sống trong tự do, tự do kinh doanh và hệ thống luật, tự do thí nghiệm các ý kiến mới mà không bị ngăn

Ni m vui mùa Giáng Sinh

Tác Giả: Ngô Nhân Dáng
Chúa Nhật, 27 Tháng 12 Năm 2009 22:23

chán, cám cán, thái xá hái sá tián bá.

Nhán ngáy Lá Giáng Sinh, xin chia sá vái quáy vá nháng tin đáng máng láu dái vá kinh tá đá
chác quáy vá nháng ngáy sáng an lánh.